

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-459/05)

(2006/C 48/34)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez H. Stovlbaeka i D. Maidani, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy lub ewentualnie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza⁽¹⁾.
- 2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2001/19 Państwa Członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania tej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2003 r. i niezwłocznego powiadomienia o tym Komisji.

Komisja stwierdziła, że Królestwo Belgii nie przyjęło dotychczas wszystkich przepisów niezbędnych dla wypełnienia tego zobowiązania, a w każdym razie nie poinformowało o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-461/05)

(2006/C 48/35)

(Język postępowania: duński)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Wilmsa i H.C. Støvlbæka działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Danii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że odmawiając obliczenia i zapłaty środków własnych, które nie zostały pobrane ze względu na bezcłowy przywóz sprzętu wojskowego oraz odmawiając zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty środków własnych, które nie zostały udostępnione Komisji, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1552/89 w zakresie dotyczącym okresu do dnia 31 marca 2000 r. i na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1150/2000 po tej dacie,
2. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że Dania uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 w zakresie dotyczącym okresu do dnia 31 marca 2000 r. włącznie i na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000 w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 czerwca 2000 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. ze względu na brak zapłaty środków własnych w związku z przywozem sprzętu wojskowego.

To naruszenie Traktatu trwało do dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 150/2003, czyli do dnia 1 stycznia 2003 r. Zgodnie z tym rozporządzeniem, stosowanie ceł przywozowych na niektóre rodzaje sprzętu wojskowego może być od tego dnia zawieszona pod wyszczególnionymi warunkami.

Zdaniem Komisji, Państwo Członkowskie, które nie zastosowało się do przepisów prawa wspólnotowego w zakresie ceł, co doprowadziło do utraty środków własnych, jest zobowiązane do zapłaty na rzecz Wspólnoty kwoty odpowiadającej tej stracie. Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 oraz zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000, możliwe jest również nałożenie odsetek za zwłokę.

Na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 i na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000, władze duńskie powinny były w przepisany terminie obliczyć i odpowiednio zaksięgować kwotę należności przywozowych zgodnie z art. 217 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz udostępnić te kwoty Komisji.